

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 34Ek/3195/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121478057
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121478057.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: C.. L. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX, XXX XX O., zast.: Advokátska kancelária JUDr. Roman BLAŽEK, s.r.o., so sídlom Pohraničná 4, 945 01 Komárno, IČO: 36 721 123, proti povinnej: U. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, XXX XX O., o vymoženie 2 323,73 EUR s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Natália Ďuráková, so sídlom exekútorského úradu Bernolákova 1546/32, 955 01 Topoľčany, ktorý ju vedie pod sp. zn. 342EX 1149/21, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinnej voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, sp. zn. 34Ek/3195/2021 zo dňa 19.04.2022, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinnej z a m i e t a .

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 19.04.2022 rozhodnutie, ktorým návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol. V ňom uviedol, že povinná podala dva návrhy na zastavenie exekúcie. Prvý návrh zo dňa 06.11.2021 doručila súdnemu exekútorovi dňa 09.11.2021 a druhý návrh mu doručila najprv mailom dňa 27.1.2021, ktorý doplnila listinne dňa 29.12.2021. Zastavenie odôvodňovala započítaním svojich pohľadávok voči pohľadávkam oprávneného, žiadala o odblokovanie zabezpečeného majetku v prevyšujúcej časti pre zjavný nepomer vymáhanej povinnosti a hodnoty zabezpečeného majetku a zrušenie exekučného záložného práva na nehnuteľnostiach v k.ú. Nesvady, okr. Komárno na LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX a LV č. XXXX. Poukazovala i na nedostatky exekučného konania, dožadovala sa predloženia poverenia na vykonanie exekúcie. Okrem toho dňa 02.11.2021 povinná súdnemu exekútorovi doručila podanie označené ako „žiadosť povinnej na odblokovanie zabezpečeného majetku v prevyšujúcej časti a zrušenie exekučného záložného práva“ zo dňa 26.10.2021. Dňa 29.11.2021 doručila súdnemu exekútorovi opakovanú žiadosť, v ktorej žiadala najmä o zrušenie exekučného záložného práva.

2/ Vyšší súdny úradník, aplikujúc ustanovenia § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5 a § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) posúdil návrh na zastavenie exekúcie ako nedôvodný. V prvom rade sa zaoberal tvrdeniami povinnej o započítaní pohľadávok. Oprávnený preukázal, že dňa 27.07.2019 spísal podanie označené ako „náhrada škody“, ktoré bolo adresované U. B. na adresu F. XX, XXX XX O. a obsahom ktorého bolo započítanie pohľadávok. Oprávnený v tomto podaní uviedol, že podľa rozsudku Krajského súdu Nitra sp. zn. 9Co/135/2018 zo dňa 04.04.2019 má povinná uhradiť 105,22 eur. Podľa rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/301/2006 (právoplatný dňa 18.06.2007) mala povinná uhradiť oprávnenému okrem iného sumu 6900 Sk, čo predstavuje 229,04 eur. Oprávnený ďalej uviedol, že nakoľko do dňa spísania podania (27.07.2019) mu povinná sumu priznanú rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/301/2006 neuhradila, považoval oprávnený za zákonné jeho záväzok zo záväzku povinnej odpočítať ako čiastočné vzájomné započítanie pohľadávok. Oprávnený považoval svoj záväzok, vyplývajúci z rozsudku Krajského súdu Nitra sp. zn. 9Co/135/2018 zo dňa 04.04.2019, za splnený.

Oprávnený súdu predložil aj podací lístok, ktorým súdu preukázal, že predmetné podanie zaslal povinnej dňa 31.07.2019, pričom toto podanie bolo doručené dňa 19.08.2019. Tiež preukázal, že dňa 24.05.2021 spísal podanie označené ako „započítanie pohľadávok“, ktoré bolo adresované U. B. na adresu F. XX, XXX XX Nesvady a obsahom ktorého bolo započítanie pohľadávok. Oprávnený v tomto podaní započítal pohľadávku priznanú povinnej rozhodnutím Okresného súdu Komárno uznesením zo dňa 07.05.2021 vo výške 2051,72 eur voči svojej pohľadávke, priznanej právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Komárno sp. zn. 6C/91/2002 zo dňa 26.09.2006. Týmto listom považoval uznesenie Okresného súdu Komárno zo dňa 07.05.2021 za vyriešené. Oprávnený súdu predložil aj podací lístok, ktorým súdu preukázal, že predmetné podanie zaslal povinnej dňa 24.05.2021, pričom toto podanie bolo doručené dňa 11.06.2021. Povinná v návrhu na zastavenie exekúcie a tiež aj vo svojich iných podaniach uvádzala, že započítava pohľadávku priznanú uznesením Okresného súdu Komárno sp.zn. 7C/352/2010 vo výške 2 051,72 eur, pohľadávku priznanú uznesením Okresného súdu Komárno sp.zn. 10C/45/2003 vo výške 105,22 eur zo dňa 11.12.2017 a pohľadávku priznanú uznesením sp. zn. 4D/507/2005 a to v časti 1089,85 eur. Povinná vykonala tento započítací prejav v podaní zo dňa 26.10.2021, v podaní zo dňa 29.12.2021, v podaní zo dňa 27.12.2021 a v podaní zo dňa 06.11.2021. V návrhu na zastavenie exekúcie okrem iného uviedla, že započítava pohľadávku vo výške 1089,85 eur, ktorú voči nej má oprávnený na základe uznesenia Okresného súdu Komárno sp. zn. 4D/507/2005.

3/ Vyšší súdny úradník po preskúmaní uznesenia Okresného súdu Komárno, sp. zn. 4D/507/2005 zistil, že povinná do konania o dedičstve prihlásila podaním zo dňa 20.02.2006 pasíva dedičstva, a to za opateru poručiťľa vo výške 42 924,88 eur a náklady spojené s pohrebom 663,88 eur. Okresný súd Komárno na toto podanie neprihliadal (viď str. 3 rozhodnutia), teda povinnej pohľadávku vo výške 43 588,76 eur nepriznal. Preto nie je možné ju žiadnym spôsobom započítať. Vyšší súdny úradník počas posudzovania návrhu povinného na zastavenie exekúcie zistil, že pohľadávky, ktoré si povinná započítala voči oprávnenému, už oprávnený započítal voči nej podaním zo dňa 27.07.2019 a podaním zo dňa 24.05.2021. Opakované započítanie nie je možné vykonať.

4/ V započítacom prejave povinnej, ktorý vykonala voči oprávnenému podaním zo dňa 27.12.2021 označené ako „započítanie“, uviedol, že oprávnený voči povinnej exekučne vymáha sumu 2 716,95 eur ako trovy konania priznané v konaní pred Okresným súdom Komárno sp.zn. 14C/629/2014 zo dňa 7.7.2021 vo výške 2 716,95 eur. Povinná ďalej uviedla, že týmto podaním voči pohľadávke oprávneného započítava svoj nárok vo výške 2 051,72 eur, priznaný uznesením Okresného súdu Komárno, sp.zn. 7C/352/2010 vo výške 2 051,72 eur, ktoré sa stali splatné dňom vykonateľnosti uznesenia zo dňa 06.10.2020, teda 24.05.2021. Ďalej povinná započítavala svoj nárok vo výške 105,22 eur, priznaný uznesením Okresného súdu Komárno sp.zn. 10C/45/2003 vo výške 105,22 eur zo dňa 11.12.2017 ktoré sa stali právoplatným dňom 15.05.2019. Zvyšnú časť pohľadávok v tomto exekučnom konaní (sp. zn. 342 EX 1149/21) povinná započítavala z pohľadávok podľa § 457 v nadväznosti na § 470 OZ, ktoré uplatnil v dedičskom konaní sp. zn. J.. XXX/XXXX. na Okresnom súde Komárno vo výške 43 588,76 eur, ako zákonný nárok na vzájomné plnenie z dôvodu, že si oprávnený dal zrušiť darovaciu - zaopatrovaciu zmluvu zo dňa 6.3.1996 bez vzájomného plnenia. Povinná ďalej uviedla, že na nároky, ktoré vyplývajú zo zákona, nie je potrebné osobitné súdne rozhodnutie. Nakoľko vo všetkých prípadoch ide o peňažné plnenie, ktoré nie sú vylúčené z možnosti započítania, a zároveň ide o judikátne pohľadávky, ktoré sú spôsobilé byť exekučným titulom, je podľa nej možné započítanie aj v exekučnom konaní. Uviedla, že započítaním pohľadávok špecifikovaných v tomto započítaní zaniká jej záväzok voči oprávnenému v celom rozsahu, aj v exekučnom konaní. Dodala, že zvyšná časť záväzkov oprávneného voči povinnej podľa § 457 OZ zostáva zachovaná. Vyšší súdny úradník nemal za preukázané, že predmetné oznámenie o započítaní bolo doručované na adresu, na ktorej sa oprávnený zdržiava, nakoľko nepredložila žiaden dôkaz, že tento započítací prejav sa dostal do dispozície oprávneného. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zjavné, že Ing. L. Szabó - oprávnený sa o zásielke obsahujúcej oznámenie o započítaní vzájomných pohľadávok nedozvedel.

5/ Vyšší súdny úradník po posúdení oznámenia o započítaní dospel k záveru, že toto oznámenie nie je platné a započítací prejav, ktorý povinná urobila voči oprávnenému, nie je účinný, nakoľko sa nedostalo do dispozície adresáta (oprávneného) pretože súdu nebolo preukázané, že by započítací prejav bol doručovaný na adresu na ktorej sa adresát (oprávnený) zdržiava. Poukázal i na závery rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 27. septembra 2012 sp. zn. 7 M Cdo 15/2011, podľa ktorého „písomný prejav vôle je doručený druhému účastníkovi v okamihu, kedy sa ocitne vo sfére jeho dispozície, ibaže zákon stanoví určitý spôsob doručovania. Písomnosť sa ocitne vo sfére dispozície

druhého účastníka tým, že získa možnosť zoznámiť sa s jej obsahom. Nie je pritom nevyhnutné, aby sa druhý účastník skutočne s obsahom prejavu vôle zoznámil. Rozhodujúce je, aby mal objektívnu možnosť obsah písomnosti poznať.“ Z uvedeného dôvodu nie je v tomto konaní prítomný dôvod na zastavenie exekúcie z dôvodu započítania pohľadávok ani v prípade, ak by oprávnený pohľadávky nezapočítal v čase pred začatím exekučného konania. Po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie dospel vyšší súdny úradník k záveru, že povinná v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by súdu umožňovali exekúciu zastaviť v zmysle zákonného ustanovenia § 61k ods. 1 písm. a) až d) Exekučného poriadku. Preto jej návrh na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku.

6/ Proti rozhodnutiu podala povinná sťažnosť, nakoľko napadnuté uznesenie považovala za nesprávne, nezákonné, svojvoľné, ale i vnútorne rozporné. Uznesenie vzbudzuje dojem, že návrh na zastavenie exekúcie s priloženými dôkaznými listinami s poukazom na § 186 CSP nebol riadne ani prečítaný. Exekúcia nemala byť povolená (§ 61q ods. 1, § 62 ods. 3 Exekučného poriadku a čl. 21 Ústavy Slovenskej republiky). Povinná viacnásobne žiadala konajúceho súdneho exekútora, aby sa preukázal svojim poverením v súlade s povinnosťami podľa § 43 Exekučného poriadku. Exekútor zablokoval všetok majetok povinnej, ktorý mnohonásobne prevyšuje vymáhateľný nárok. Po obdržaní upovedomenia o začatí exekúcie povinná v zákonnej lehote predložila súdnemu exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie a zrušenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti zo dňa 8.11.2021, no súdny exekútor ho súdu predložil až na opakované námietky povinnej. Z napadnutého uznesenia nevyplýva, ktoré listiny boli exekučnému súdu predložené. Oprávnenému následne zaslala list zo dňa 27.12.2021 označený ako „Započítanie“ s doručenkou (ktoré v prílohe predložila). S poukazom na požiadavku riadneho odôvodnenia rozhodnutia súdu v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, mala za to, že výrok súdu, ktorým jej návrh na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol, nie je konkrétny, jasný zrozumiteľný a ani vykonateľný. Iné zrejme skutočnosti, než ktoré sú v prospech oprávneného, súd neskúmal. Nesporné listinné dôkazy (súdne rozhodnutia) boli nesprávne vysvetľované a aplikované.

7/ Ďalej namietala, že jej nebolo doručené vyjadrenie oprávneného a ani vyjadrenie súdneho exekútora, čo je v rozpore s čl. 6, čl. 9, čl. 3 CSP, čl. 12, 47, 48, 152 ods. 4, § 154 c Ústavy SR a princípom rovnosti zbraní a kontradiktórnosťou konania, pričom poukázala i na viacero rozhodnutí (rozsudky ESLP z 04.06.2002 vo veci Komanický proti SR, z 13.01.2015 vo veci Trančíková proti SR, z 18.02.1997 vo veci Niderost-Huber proti Švajčiarsku, rozsudok Komisia/Írsko z 02.12.2009, 689/08P, nález Ústavného súdu SR, sp. zn. II ÚS 249/012 z 18.04.2013, nález Ústavného súdu ČR z 11.02.2004, sp. zn. I. ÚS 672/03 a nález sp. zn. IV. ÚS 113/13 z 10.12.2014). Preto zistený skutkový stav neobstojí a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil povinnej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd nechal úplne bez povšimnutia, že zo zaslaného upovedomenia o začatí exekúcie zvoleným spôsobom vyplýva, že na vykonanie exekúcie označeným spôsobom (predajom nehnuteľnosti) konajúci exekútorový úrad nemá súhlas od exekútorke JUDr. Aleny Szalayovej a ani schválenie súdu, že môže vykonať exekúciu predajom nehnuteľnosti, v ktorej má povinná prihlásený trvalý pobyt. Súčasne exekútor nepreukázal, že peňažná pohľadávka nemôže byť vymožená iným spôsobom (§ 63 ods. 3 Exekučného poriadku). S citovanými dokumentmi alebo prípismi sa jej exekútor nepreukázal, podobne ako ani s vlastným poverením (§ 43 Exekučného poriadku). Na prípadné dodatočné dokumenty sa neprihliada. Je teda nesporné, že súd návrh na vykonanie exekúcie mal zamietnuť podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku. Listy vlastníctva sú verejnými listinami, teda sa nedokazujú. Ďalej, hodnota zabezpečeného majetku povinnej viacnásobne prevyšuje hodnotu vymáhanej povinnosti v rozpore s § 59, 63, 64, 65, atď. Exekučného poriadku. Z LV č. XXXX. v k.ú. Mesta Nesvady je nesporné, že viacnásobné zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti, kde povinná má prihlásený trvalý pobyt (bez súhlasu súdu) je tiež v rozpore s Exekučným poriadkom (§ 64, § 61q, § 65). Povinná požiadala exekútora o odblokovanie zabezpečeného majetku v prevyšujúcej časti (žiadosť zo dňa 26.10.2021 predložila ako dôkaz), no zostalo to bez následkov. Konajúci súdny exekútor po obdržaní návrhu povinnej na zastavenie exekúcie dňa 14.12.2021 nezákonne, pred rozhodnutím exekučného súdu, vydal exekučný príkaz podľa § 168 ods. 2 Exekučného poriadku, ktorý však ods. 2 nemá. Skutkový stav veci je zásadne odlišný, ako to súd prezentuje v odôvodnení uznesenia zo dňa 19.04.2022. Súd neprípustne zasahuje do súkromného a rodinného života povinnej s porušením jej základných ľudských práv a slobôd, k čomu poukázala i na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 142/2015 z 10. marca 2015.

8/ Povinná súdu vytýkala aj nesprávne právne posúdenie veci. Napadnuté uznesenie súdu nespĺňa predpísané náležitosti ani podľa § 220 ods. 2 v nadväznosti na čl. 2 ods. 1 CSP, je zmätočné so znakmi odmietnutia spravodlivosti a ohýbania práva spolu s organizovaným útokom na nehnuteľný majetok, v ktorom má povinná prihlásený trvalý pobyt. Slovné spojenie „nehnuteľnosť, v ktorej má povinná prihlásený trvalý pobyt“ súd v napadnutom uznesení na žiadnom mieste nevyhodnotil. Preto v plnom rozsahu trvala na svojom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 6.11.2021 aj s prílohami s poukazom na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 796/2016 z 22.06.2017. Právomoc meniť zákony patrí Národnej rade Slovenskej republiky ako orgánu zákonodarnej moci, nie súdom. Súdom nesprávne vysvetľované a neaplikované zákonné ustanovenie § 61k Exekučného poriadku a ďalších zákonných ustanovení v napadnutom uznesení je v rozpore so samotným zákonom Exekučným poriadkom, ako aj s čl. 3 ods. 1, atď. CSP. Zistenia súdu vo vzťahu k započítaniu pohľadávok nezodpovedajú skutkovému stavu a zrejme vychádzajú iba z vyjadrenia oprávneného zo dňa 17.11.2021 a nie z vlastných zistení. Pre jednoznačnosť povinná dala do pozornosti súdu, že súdne rozhodnutie Okresného súdu Komárno sp. zn. 6C/91/2002 zo dňa 26.9.2006 je z toho istého konania ako je rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 560/301/2006 zo dňa 18.4.2007 (6C/91/2002). Ing. Jozef Szabó dňa 27.7.2019 nemohol započítať čiastku 105,22 Eur, nakoľko ide o prednostnú pohľadávku za ublíženie na zdraví v prospech U.. Súd nebral do úvahy jej Oznámenie zo dňa 12.01.2022 spolu s prílohou - prípis Ing. Jozefa Szabóa zo dňa 20.09.2012, v ktorom sa tiež jedná o prednostnú pohľadávku v prospech U. B. z ublíženia na zdraví (rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, č. 4To/14/2012 zo dňa 14.6.2012 je súčasťou trestného spisu č. IT/19/2003). Podstatou vyššie uvedených je, že do exekučného konania vedeného u JUDr. Vojtecha Markoviča, PhD., nemohli byť svojvoľne oprávneným ako páchatelom trestných činov započítané prednostné pohľadávky povinnej v rozpore s § 581 OZ a táto exekúcia musela byť zastavená ako stará exekúcia podľa zákona č. 233/2019 Z.z. Akékoľvek ďalšie započítania zo strany oprávneného sú preto irelevantné aj z dôvodu, že táto exekúcia nebola zaevidovaná v Centrálnom registri exekúcií a o ďalšiu zmätočnosť sa postaral Ing. L. F., a to aj poverením firmy SLONI s.r.o. zo dňa 24.4.2018 vo veci mimosúdneho vymáhania (premlčanej) pohľadávky 1919,27 eur + úroky z omeškania - v prílohe, pričom dňa 23.5.2018 udelil plnomocenstvo advokátskej kancelárii JUDr. Roman Blažek s.r.o. Adresnosť ďalšieho započítania z prípisov Ing. L. F. nevyplýva, nie je známe ktorého exekučného konania sa týkajú, či sa týkajú pohľadávok u súdneho exekútora alebo u SLONI s.r.o., čo je v rozpore so základnými princípmi započítania súdom ustáleným v bode 26 odôvodnenia. Na takéto započítania nemožno účinne prihliadať aj z dôvodu, že ak je vec u exekútora, tak vo veci by mal konať exekútor.

9/ V konaní 381EX 1392/2021 neobdržala vyúčtovanie dlžnej sumy od JUDr. Vojtecha Markoviča, PhD., čo je v rozpore s Exekučným poriadkom. Navyše, nemá žiadne vedomosti o konaní takom konaní (381EX 1392/2021) a ani v exekučnom súdnom spise sa nenachádzajú žiadne stopy o tom, že by bol prípad pod vyššie uvedeným číslom vedený u menovaného exekútora. V kontexte uvedeného sú započítavania Ing. L. F. právne neúčinné. Z dôvodu procesnej opatrnosti namietla nesprávne pridelenie veci a poverenie na vykonanie exekúcie, vzhľadom na tvrdenia, o ktorých sa dozvedela iba z napadnutého uznesenia. Vyvracala aj tvrdenia súdu v bode 24 odôvodnenia, a to tým, že zaslala oprávnenému prípis „Započítanie“ zo dňa 27.12.2021. ktorý Ing. L. F. prevzal dňa 28.12.2021, čo zrejme zatajil aj pred svojim právnym zástupcom (dôkaz Započítanie s doručenkou). Ako ďalší dôkaz spôsobu vyrovnania svojich povinností súdu predložila Výzvu na vrátenie plnenia z neplatnej darovacej zmluvy zo dňa 28.11.2006, adresovanú Ing. L. F.. Uvedená výzva preukazuje opodstatnenosť započítania nárokov podľa § 457 OZ, ktoré podľa § 107 ods. 3 OZ sa nepremlčujú a ktoré patria zo zákona. Započítanie na celú čiastku trov konania obdržal aj právny zástupca oprávneného, a to prípisom zo dňa 20.8.2021.

10/ Ďalej sa vyjadrovala k spôsobom vykonania exekúcie podľa § 63 ods. 1 písm. b) - prikázaním pohľadávky. Mala za to, že sa tu deje organizovaný útok na jej majetok, s osobitným dôrazom na nehnuteľnosť, v ktorej má prihlásený trvalý pobyt, čo je v rozpore aj s § 63 ods. 3 Exekučného poriadku. Predmetnú exekúciu pod sp. zn. 342Ex 1149/21 aj preto je potrebné vyhlásiť za neprípustnú a súčasne ju zo zákona zastaviť v celom rozsahu. K tomu citovala ustanovenia § 193 CSP a čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, ako i rozhodnutia Ústavného súdu SR (sp. zn. I. US 206/2010 z 24.11.2010, III. ÚS 331/09 z 16.12.2009). Na základe uvedeného povinná navrhla, aby súd napadnuté uznesenie zmenil a výrokom vyslovil, že nezákonne zahájenú a vedenú exekúciu podľa § 63 ods. 3 Exekučného poriadku s poukazom na § 61k písm. d) Exekučného poriadku zastavuje v celom rozsahu, alternatívne, aby súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie a nové prejednanie a rozhodnutie.

11/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

12/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

13/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

14// Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

15/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinnej nie je dôvodná.

16/ Uznesenie o zamietnutí návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, sp. zn. 34Ek/3195/2021 zo dňa 19.04.2022, bolo povinnej doručené už dňa 10.05.2022, kedy bolo súdu doručené oznámenie o jej nevyzdvihnutí v odbernej lehote. Povinná však súdu zaslala žiadosť o opätovné doručenie rozhodnutia, nakoľko ju poštarica nevyrozumela o uložení poštovej zásielky a preto si ju nemohla v odbernej lehote prevziať. Uviedla, že dala skontrolovať kamerový záznam zo dňa 22.04.2022, podľa ktorého doručovateľka nebola ani pred bránou miesta doručenia. Súd jej uznesenie opätovne doručoval a toto si povinná prevzala dňa 30.05.2022. Dňa 10.06.2022 podala na pošte proti rozhodnutiu sťažnosť. Pred rozhodnutím o sťažnosti súd dotazoval Slovenskú poštu Nesvady ohľadom doručovania prvej zásielky. Pošta uviedla, že doručovateľka bola 22.04.2022 riadne na svojej pochôdzke, ak adresátka nebola doma, nechala jej žlté oznámenie v schránke. Poštová schránka je umiestnená z vnútornej strany bránky, zásielky sa vhadzujú z ulice cez schránkový otvor na bránke. Doručovateľka ovláda technologické postupy doručovania a podľa nich sa aj riadi. Pani B. máva často úradné zásielky, ktoré si nikdy neprevezme pri doručovaní, ale až po uložení na pošte v posledných dňoch úložnej doby. Z toho dôvodu si doručovateľka dáva obzvlášť pozor, aby boli oznámenia správne vyplnené a doručené do schránky. Z uvedeného vyplýva, že existujú pochybnosti, či možno už prvé doručenie uznesenia, ktoré malo nastať fikciou doručenia podľa § 111 ods. 3 CSP, považovať za riadne, teda či od takého doručenia začala plynúť zákonná lehota na podanie sťažnosti alebo začala plynúť až na základe opätovného doručenia uznesenia povinnej dňa 30.05.2022. Preto sa súd, s prihliadnutím na okolnosti prípadu (tvrdenie povinnej o neupovedomení o uložení zásielky na pošte), vecne zaoberal sťažnosťou povinnej, no i tak musel konštatovať, že je nedôvodná. Z uvedených dôvodov súd nedoručoval sťažnosť povinnej oprávnenému na vyjadrenie, ale bude mu doručená spolu s týmto rozhodnutím.

17/ Sťažnosť síce obsahuje množstvo poukazov na to, ako majú súdy rozhodovať, pričom povinná uviedla viaceré dôvody, pre ktoré je rozhodnutie potrebné zrušiť, no ich zdôvodnenie je strohé. Konkrétne namietala nesprávnosť zistení a nesprávne právne posúdenie súdu k započítaniu pohľadávok (oprávnený nemohol započítať čiastku 105,22 eur, nakoľko ide o prednostnú pohľadávku za ublíženie na zdraví, a súd nezobral do úvahy ani jej Oznámenie zo dňa 12.01.2022, v ktorom sa tiež jedná o prednostnú pohľadávku v prospech povinnej), neuplatnenie princípu kontradiktórnosti v exekučnom konaní (neboli jej doručené vyjadrenia oprávneného ani súdneho exekútora), nedostatočnosť odôvodnenia. Okrem námietok vzťahujúcich sa k exekúcii všeobecne, namietla i jednotlivé spôsoby jej výkonu - predajom nehnuteľnosti (zabezpečenie jej majetku - nehnuteľnosti, v ktorej má trvalý pobyt, vo väčšom rozsahu než stačí na uspokojenie pohľadávky) a prikázaním pohľadávky (čo však bližšie nekonkretizovala, len uviedla, že sa deje organizovaný útok na jej majetok, preto sa súd touto námietkou bližšie nezaoberal).

18/ Tvrdenia povinnej o porušení jej práva na spravodlivý proces, zahŕňajúci kontradiktórnosť konania, nakoľko jej nebolo pred rozhodnutím doručené vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie, súd nepovažoval za dôvodné. V zmysle platného Exekučného poriadku (zákonodarca po novele č.2/2017 Z.z. obmedzil možnosť právnych debát) a judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (uznesenie IV. ÚS 20/2019 zo 17.1.2019) je zásada kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní v exekučnom konaní ako nespоровom konaní značne oslabená. Súd nemal Exekučným poriadkom,

ani subsidiárne Civilným sporovým poriadkom stanovenú povinnosť zasielať vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie na opätovné vyjadrenie povinnému. Voči rozhodnutiu o zamietnutí návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, bola prípustná sťažnosť a teda rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka nebolo konečné. Povinná voči rozhodnutiu sťažnosť podala a táto mala za následok, že sa o jej návrhu na zastavenie exekúcie ďalej koná. Pokiaľ namietala nedoručenie vyjadrenia súdneho exekútora, súd k tomu uvádza, že súdny exekútor nie je účastníkom konania, pokiaľ sa nerozhoduje o jeho trovách, preto v zásade nie je jeho vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie relevantné a súd ho účastníkom nedoručuje.

19/ Vyšší súdny úradník už v napadnutom uznesení uviedol, že povinná podala dva návrhy na zastavenie exekúcie. Okrem toho podala i ďalšie 2 podania, ktorými sa však výslovne nedomáhala zastavenia exekúcie (žiadosť o odblokovanie majetku z 26.10.2021 a opakovaná žiadosť o zrušenie záložného práva, doručená súdnemu exekútorovi dňa 29.11.2021). Za návrhy na zastavenie exekúcie tak vyšší súdny úradník správne považoval len podanie povinnej z 06.11.2021 (ďalej i len „prvý návrh na zastavenie exekúcie“) a listinný návrh zo dňa 29.12.2021 (ďalej i len „druhý návrh na zastavenie exekúcie“). Podľa platnej úpravy sa môže povinný brániť voči začatej exekúcii viacerými návrhmi na zastavenie exekúcie, no je potrebné rozlišovať či ide o návrh na zastavenie exekúcie podaný v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie alebo po nej. Kým v návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý je podaný v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, a teda má odkladný účinok (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku), môže povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu a ktoré by mali mať za následok zastavenie exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, čo je zároveň zákonným vyjadrením koncentračnej zásady uplatňovanej v exekučnom konaní, v každom ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, podanom po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie už môže uvádzať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom. Koncentrácia exekučného konania sa teda prejavuje v tom, že povinný musí uviesť a preukázať všetky skutočnosti, ktoré môžu mať za následok zastavenie exekúcie a ktoré tu boli už v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania, v návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, t. j. v návrhu podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny nemohol uplatniť skôr (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 119/2020 z 03.03.2020 alebo sp. zn. I. ÚS 563/2022 z 19.10.2022).

20/ Povinnej bolo upovedomenie o začatí exekúcie doručené dňa 26.10.2021. Prvý návrh na zastavenie exekúcie (zo dňa 06.11.2021) povinná podala v 15-dňovej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (na poštovú prepravu podaný dňa 08.11.2021 a doručený súdnemu exekútorovi dňa 09.11.2021). V ňom namietala spôsob vykonania exekúcie predajom nehnuteľnosti, pričom hodnota zabezpečeného majetku viacnásobne prevyšuje hodnotu vymáhanej povinnosti, ďalej započítala svoje pohľadávky voči oprávnenému podľa § 61e Exekučného poriadku (sumu 2051,72 podľa uznesenia Okresného súdu Komárno, sp. zn. 7C/352/2010 zo dňa 06.10.2020, sumu 105,22 eur v zmysle rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 10c/5/2003 z 11.12.2017. Zvyšnú časť pohľadávok oprávneného vo výške 1089,85 eur započítala z pohľadávok, ktoré má voči oprávnenému podľa 457 OZ). Okrem toho uviedla, že má ďalšie pohľadávky voči Agrorentu a.s. Nesvady. Žiadala preto zastaviť exekúciu predajom nehnuteľnosti a zrušiť exekučné záložné právo na nehnuteľnosti v k.ú. Nesvady LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX. Vedenie exekúcie predajom nehnuteľnosti, v ktorej má trvalý pobyt považovala za nepripustné. K uvedenému návrhu ako dôkazy priložila uznesenie Okresného súdu Komárno, sp. zn. 7C/352/2010 z 06.10.2020 a rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 10C/45/2003 z 11.12.2017 (uvedené vyplýva aj z obsahu uvedeného návrhu na zastavenie exekúcie z 06.11.2021). Pre úplnosť súd dodáva, že povinná listom zo dňa 26.10.2021, teda ešte pred podaním prvého návrhu na zastavenie exekúcie, požiadala súdneho exekútora o odblokovanie zabezpečeného majetku v prevyšujúcej časti a zrušenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti, v ktorom síce nežiadala o zastavenie exekúcie, ale uviedla v ňom tie isté skutočnosti, ktoré uviedla i v (prvom) návrhu na zastavenie exekúcie (hodnota zabezpečeného majetku viacnásobne prevyšuje hodnotu vymáhanej povinnosti, započítavala svoje pohľadávky voči oprávnenému podľa § 61e Exekučného poriadku, uviedla, že má ďalšie pohľadávky voči Agrorentu a.s. Nesvady a žiadala zrušiť exekučné záložné právo na nehnuteľnostiach v k.ú. Nesvady zapísané na LV č. XXXX, XXXX, XXXX a XXXX), no ani k tomuto podaniu neboli predložené doklady

týkajúce sa započítania. Jeho označenými prílohami boli opäť uznesenie Okresného súdu Komárno, sp. zn. 7C/352/2010 z 06.10.2020 a rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 10C/45/2003 z 11.12.2017.

21/ Druhý návrh na zastavenie exekúcie podala povinná mailom dňa 27.12.2021, ktorý mala doplniť listom zo dňa 29.12.2021, doručený súdnemu exekútorovi dňa 03.01.2022. Aj keď vyšší súdny úradník uviedol, že listinné doplnenie sa zhodovalo s obsahom mailovej správy zo dňa 27.12.2021, nie je to celkom pravdivé tvrdenie. Písomný návrh na zastavenie exekúcie z 29.12.2021 obsahoval oproti mailovému podaniu ešte tvrdenia o započítaní, ktoré mailová správa neobsahovala. Preto listinným návrhom na zastavenie exekúcie z 29.12.2021 (ktorý je datovaný k neskoršiemu dňu ako bol zaslaný mail), nemohlo dôjsť k doplneniu mailového podania, tak ako to má na mysli ustanovenie § 125 ods. 2 CSP. Na nedoplnené mailové podanie nemohol súd (vyšší súdny úradník) prihliadať, ale mohol sa zaoberať len samostatne listinným podaním. Bez ohľadu na uvedené (či by bol návrh podaný 27. alebo 29. decembra 2021), druhý návrh na zastavenie exekúcie podala povinná po uplynutí 15- dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. S ním povinná predložila i listinu Započítanie zo dňa 27.12.2021, adresovanú oprávnenému, v ktorej uviedla, že započítava voči vymáhanej pohľadávke 2 716,95 eur svoje pohľadávky vo výške 2051,72 eur (priznaná uznesením Okresného súdu Komárno sp. zn. 7C/352/2010 z 06.10.2020), vo výške 105,22 eur (priznaná uznesením Okresného súdu Komárno sp. zn. 10C/45/2003 z 11.12.2012). Zvyšnú časť započítala zo svojich pohľadávok podľa § 457 v nadväznosti na § 470 Občianskeho zákonníka, ktoré uplatnila v dedičskom konaní, sp. zn. 4D 507/2005 na Okresom súde Komárno vo výške 43 588,76 eur.

22/ Z uvedeného vyplýva, že povinná ako najzásadnejší dôvod zastavenia exekúcie uvádzala zánik pohľadávky jednostranným započítaním, a to už vo svojom prvom návrhu na zastavenie exekúcie. V ňom však nepreukázala, že započítací prejav vykonala voči oprávnenému a že mu ho aj doručila (žiadne prílohy, prekazujúce jednostranný zápočet adresovaný oprávnenému a doklad o jeho doručení, návrh neobsahoval). Započítanie bolo len súčasťou návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý povinná adresovala súdnemu exekútorovi. Neboli tak naplnené podmienky zániku pohľadávky jednostranným započítaním, najmä prejav smerujúci k započítaniu adresovaný a doručený druhému účastníkovi (oprávnenému), a teda ani dôvod zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Ak povinná taký započítací prejav (datovaný k 27.12.2021) predložila až vo svojom druhom návrhu na zastavenie exekúcie, nebolo možné naň z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady v exekučnom konaní prihliadať a nemohla to zmeniť ani v sťažnosti predložená doručenkou, ktorá mala preukazovať doručenie započítacieho prejavu oprávnenému. Ustanovenie § 61k ods. 2 Exekučného poriadku totiž jasne uvádza, že povinný je povinný uviesť v návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom všetky skutočnosti, ktoré môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinne, ako účastníčke exekučného konania, ktoré je súčasťou civilného procesu, vyplýva procesná povinnosť tvrdiť skutkové okolnosti a procesná povinnosť označiť dôkazy, ktorými chce preukázať pravdivosť ňou tvrdených skutočností. Ide o základné povinnosti účastníka (sporového) konania. Označenie dôkazov je v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku časovo limitované. Je bez akýchkoľvek pochyb, že pokiaľ povinná započítavala svoje pohľadávky voči pohľadávke oprávneného už v prvom návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý mal odkladný účinok (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku), musela na preukázanie skutočností o zániku pohľadávky jednostranným započítaním predložiť nielen započítací prejav adresovaný oprávnenému, ale i dôkaz o tom, že sa taký prejav dostal do dispozície oprávneného. Povinná uplatnením uvedených skutočností v prvom návrhu na zastavenie exekúcie stratila možnosť relevantne ich opätovne uplatniť v ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie. Ak teda započítací prejav predložila až v druhom návrhu na zastavenie exekúcie a doručenkou prekazujúcu jeho doručenie dokonca až v sťažnosti, boli také dôkazy predložené oneskorene a súd na ne nemohol prihliadať.

23/ Z rovnakých dôvodov súd neprihliadol ani na podanie označené ako „Vec: 14C/629/2014-260 - trovy konania“ zo dňa 20.08.2021, ktoré povinná predložila až v sťažnosti, a ktorým započítavala na pohľadávky oprávneného svoje pohľadávky do výšky 27 16,95 eur, pričom zvyšná časť pohľadávok podľa § 457 s poukazom na § 470 mala zostať zachovaná. Pretože súd neprihliadal na tvrdenia povinnej o jednostrannom započítaní vzájomných pohľadávok s oprávneným, ktoré vykonala povinná, neboli pre rozhodnutie v tomto exekučnom konaní podstatné jej tvrdenia o nemožnosti vykonania zápočtu iných pohľadávok, ktoré voči nej urobil oprávnený, ani tvrdenia o exekučnom konaní vedenom súdnym exekútorom, JUDr. Vojtechom Markovičom. Predmetom tohto exekučného konania je nárok, ktorý bol priznaný oprávnenému uznesením Okresného súdu Komárno, č.k. 14C/62/2014-260 z 07.07.2021, prestavujúci trovy základného konania v celkovej výške 2 716,95 eur. Tento nárok si v celom rozsahu

oprávnený uplatnil v tomto exekučnom konaní a nebol predmetom žiadneho zo zápočtov, ktoré oprávnený učinil voči povinnej a nesúvisí s exekučným konaním vedeným exekútorom JUDr. Vojtechom Markovičom, PhD..

24/ Námietku povinnej o neprimeranosti vedenia exekúcie z dôvodu, že súdny exekútor zriadil exekučné záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve povinnej zapísané na LV č. XXXX, k.ú. Nesvady, nepovažoval súd za relevantnú. Vzhľadom na výšku vymáhanej istiny je zrejmé, že sa nejedná o tzv. drobnú exekúciu, pretože táto bez príslušenstva ku dňu doručenia návrhu na vykonanie exekúcie prevyšovala 2000 eur. Trvalý pobyt povinnej v takej nehnuteľnosti potom nezohráva žiadnu rolu na zriadenie záložného práva k nej. Súdu je z jeho činnosti známe, že voči povinnej je vedených viacero exekúcií, preto nie je možné považovať taký spôsob zabezpečenia vymáhanej pohľadávky za neprimeraný. Súd podotýka, že exekučným záložným právom sa nerealizuje predaj nehnuteľnosti, ale je len spôsobom zabezpečenia vymáhanej pohľadávky. K predaju nehnuteľnosti môže dôjsť až postupom podľa ustanovení Exekučného poriadku o predaji nehnuteľnosti (§ 134 a nasl. Exekučného poriadku), a to bez ohľadu na to, či na takej nehnuteľnosti zriadil súdny exekútor exekučné záložné právo. V súčasnosti súd nemal za preukázané, že sa exekúcia týmto spôsobom vykonáva.

25/ Čo však súdnemu exekútorovi možno vytknúť je skutočnosť, že dňa 14.12.2021 vydal v tejto exekúcii (342EX 1149/21) exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX, LV č. XXXX a LV č. XXXX, pre kú. O. (na LV č. XXXX požiadal o výmaz) predtým, než mu súd doručil rozhodnutie, ktorým sa návrh na zastavenie exekúcie (ktorý mal odkladný účinok) zamietol. Taký postup bol v rozpore s § 168 ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku. Nápravu v tejto veci súdny exekútor vykoná tak, že zruší uvedený exekučný príkaz a nový môže vydať (po splnení predpokladov) po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Zároveň ale súd uvádza, že táto skutočnosť nepredstavuje dôvod zastavenia exekúcie.

26/ K povinnej tvrdenej nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súd uvádza, že vyšší súdny úradník nemusel dať odpoveď na všetky povinnou nastolené otázky, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, pričom dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných povinnou (porovnaj II. ÚS 200/2009 z 19.05.2009). Za vadu konania nemožno považovať to, že vyšší súdny úradník neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv povinnej. Nosným dôvodom zastavenia exekúcie boli tvrdenia povinnej o zániku pohľadávky započítaním, pričom vyšší súdny úradník zrozumiteľným spôsobom vysvetlil povinnej, že na zápočet neprihliadol z dôvodu nepreukázania jeho doručenia oprávnenému. Z tohto rozhodnutia o sťažnosti pritom vyplýva, že nielen nepredloženie dôkazu o doručení započítacieho prejavu oprávnenému, ale už nepredloženie započítacieho prejavu v prvom návrhu na zastavenie exekúcie, bolo takým nedostatkom, pre ktorý súd na zápočet nemohol prihliadať. Preto súd námietky o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia považoval za neopodstatnené.

27/ Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne dôvody sudca sťažnosť povinnej ako nedôvodnú zamietol podľa § 250 ods. 1 CSP. Pre úplnosť súd uvádza, že povinná ešte po uplynutí lehoty na podanie sťažnosti súdu doručila ďalšie podanie zo dňa 09.08.2022 označené ako „34Ek/3195/2021 - Oznámenie“, v ktorom uvádzala ďalšie skutočnosti týkajúce sa započítania vykonaného oprávneným, ďalšie skutočnosti týkajúce sa exekúcie pod sp. zn. 13Er/373/2010 na Okresnom súde Komárno a žiadala rozhodnúť o nároku na náhradu škody. Keďže uvedené podanie bolo podané po lehote na podanie sťažnosti, nemohlo byť na jeho základe v tomto sťažnostnom konaní rozhodnuté. Navyše k zápočtom oprávneného a exekučnému konaniu vedenému exekútorom, JUDr. Vojtechom Markovičom, PhD., keď obdobné tvrdenia uviedla povinná v sťažnosti, sa už súd vyjadril v bode 23/ odôvodnenia tohto uznesenia. Pokiaľ povinná žiadala exekučný súd rozhodnúť o nároku na náhradu škody podľa § 199g Exekučného poriadku, súd dáva povinnej na vedomie, že o nárokoch na náhradu škody sa nerozhoduje v exekučnom konaní, ale rozhoduje o nich príslušný všeobecný súd na základe podanej žaloby.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).